

**Vyhodnotenie pripomienok
spoločnosti Slovak Telekom, a.s. k návrhu Rozhodnutia o regulácii
cien za služby ukončenia volania vo verejnej mobilnej telefónnej
sieti významného podniku**

Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) na svojej verejne dostupnej internetovej stránke <http://www.teleoff.gov.sk/data/files/32551.pdf> dňa 22.03.2013 zverejnil návrh Rozhodnutia o regulácii cien na veľkoobchodnom trhu služby ukončenia volania v jednotlivých verejných mobilných telefónnych sieťach (ďalej len „návrh Rozhodnutia“), ktorá spočíva v prenose volania smerovaného ku koncovému užívateľovi mobilnej telefónnej služby z bodu prepojenia medzi mobilnými sieťami alebo medzi mobilnou sieťou a pevnou sieťou do koncového bodu v mobilnej telefónnej sieti určeného špecifickou sieťovou adresou (ďalej len „veľkoobchodný trh č. 7“) na verejné konzultácie a zároveň stanovil lehotu najneskôr do 23.04.2013 na zaslanie písomných pripomienok k návrhu Rozhodnutia. Súčasne úrad zverejnil na svojej verejne dostupnej internetovej stránke Výzvu na podávanie pripomienok.

Úrad podľa § 8 ods. 1 písm. c) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) spolupracuje s Protimonopolným úradom Slovenskej republiky (ďalej len „PMÚ SR“) v otázkach určenia relevantných trhov v oblasti elektronických komunikácií, analýzy relevantných trhov a určenia podniku s významným vplyvom na relevantnom trhu. V súlade s uvedeným úrad požiadal PMÚ SR o stanovisko k predmetnej analýze.

PMÚ SR vo svojom stanovisku č. 755/PMÚ SR/2013 zo dňa 3.04.2013 uviedol, že nemá žiadne pripomienky k návrhu Rozhodnutia.

Stanovisko k návrhu Rozhodnutia úradu doručili, okrem PMÚ SR aj spoločnosť Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „spoločnosť ST“). Žiadne iné stanovisko v predmetnej veci úradu nebolo doručené.

Pripomienky spoločnosti ST

Spoločnosť ST listom zo dňa 23.04.2013 zaevidovanom pod číslom 231/OER/2013 zaslala úradu nasledovné pripomienky k návrhu Rozhodnutia:

Telekomunikačný úrad SR (ďalej len „úrad“) dňa 22.03.2013 uverejnil pre národnú konzultáciu návrh rozhodnutia o regulácii cien a s nim súvisiaci súbor podkladov, v prvom rade metodiku LRIC pre kalkuláciu ceny prepojovacích poplatkov za službu ukončenia volania v jednotlivých mobilných telefónnych sieťach. Následne dňa 04.04. na žiadosť spoločnosti ST bola Úradom sprístupnená oklieštená verzia nákladového modelu vrátane vstupných dát, v ktorom niektoré podstatné údaje neboli uvedené. Spoločnosť ST týmto v zmysle ustanovení § 10 Zákona zo dňa 14. septembra 2011 o elektronických komunikáciách v platnom znení (ďalej len „Zákon“) zaslala vyjadrenie k predmetnému návrhu opatrenia.

Naše pripomienky sú členené na 2 samostatné časti. V prvom rade sa vyjadrujeme k vhodnosti samotnej metódy „pure LRIC“, nakoľko sme presvedčení, že úrad by mal upustiť od návrhu regulovať maximálnu výšku mobilných terminačných poplatkov na základe tejto metódy. Následne v druhej časti upozorňujeme úrad na nekonzistentnosť v samotnom modeli, s ktorými je potrebné sa vysporiadať v prípade, ak by sa napriek argumentom uvedeným v prvej Časti úrad predsa len rozhodol pre metódu pure LRIC.

1 .Nevhodnosť metódy „BU LRIC pure“

„spoločnosť ST je podľa § 12 ods. 3 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách povinná od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po dni doručenia tohto rozhodnutia účtovať za službu ukončenia volania maximálnu cenu vo výške 0,0122 € za minútu pri všetkých volaniach ukončených vo verejnej mobilnej telefónnej sieti spoločnosti ST zostavených v inej národnej alebo zahraničnej mobilnej prípadne fixnej sieti“(Str.2) „Úrad stanoví cenu za službu ukončenia volania, ktorá bude vychádzať z nákladov teoretického efektívneho podniku využitím vzostupného nákladového modelu čistých prezieravých dlhodobých prírastkových nákladov (Bottom up Long Run Incremental Costs pure ďalej len „ BU LRI/C pure“). Uplatnenie modelu je v súlade s koncepciou rozvoja siete efektívneho podniku,“(str. 2 -3)

Návrh na zmenu: vypustiť. Spoločnosť ST namieta používanie modelu BU LRIC pure pre cenovú reguláciu poplatkov za ukončenie volaní v mobilných sieťach.

Odôvodnenie: použitie modelu BU LRIC pure by bolo neprimerané najmä z nasledujúcich dôvodov:

1. Samotný navrhovaný postup stanovenia ceny podľa Odporúčania č. 2009/396/ES o regulačnom zaobchádzaní s prepojovacími poplatkami v pevných a mobilných sieťach v EU („ďalej len „Odporúčanie“) je podľa spoločnosti ST v rozpore so zásadou citovanou v § 12 ods. 5 Zákona, aby podnik mohol uplatniť všetky náklady nevyhnutne potrebné na poskytovanie služby ukončovania volania. Citované Odporúčanie predpokladá vylúčenie veľkej časti efektívne vynaložených nákladov nevyhnutne potrebných na poskytovanie uvedenej služby. Uplatnenie len ich inkrementálnej časti je v rozpore s prístupom uplatniť všetky náklady nevyhnutne potrebné na poskytovanie služby.
2. Znemožnenie uplatnenia efektívnych nákladov prislúchajúcich k uvedenej službe okrem jasného rozporu Odporúčania s dikciou Zákona nie je spravodlivé a odôvodniteľné ani z ekonomického pohľadu. Ani teoretický efektívny operátor nie je schopný dlhodobo poskytovať služby pod efektívne vynakladané náklady. Preto by náklady mali byť priznávané v celej ich výške, minimálne zohľadňujúce ich výšku pri uplatnení princípu teoretickej efektívnosti. Ideálne by priznané náklady mali zohľadňovať i reálnu možnosť ich dosiahnutia, teda efektívne vynaložené náklady v reálnych podmienkach. Prístup vyplývajúci z návrhu citovaného Odporúčania je v rozpore aj so samotnými regulačnými princípmi, nakoľko de facto „ukladá“ nemožnosť uplatniť si efektívne náklady v ich primeranom podiele, a teda tlačí regulovaný podnik buď do vytvárania dlhodobo neutržateľnej straty podniku, alebo do ich premietnutia do maloobchodných nákladov vlastných služieb, ktoré už rovnaký náklad pomerne obsahujú. To ale pôsobí v presnom rozpore s cieľom regulácie a tiež skresľuje súťaž, keď znevýhodňuje podniky, ktoré poskytujú väčší objem ukončovaných volaní.

3. *Uvedený postup (model BU LRIC pure) spôsobuje obmedzenie možnosti investovania zdrojov do rozvoja a inovácii potrebných na úspešné pôsobenie na trhoch elektronických komunikačných služieb, čo je v rozpore s princípmi regulácie spočívajúcej v podpore efektívnej hospodárskej súťaže a rozvoja vnútorného trhu podľa § 18 ods. 2 ZEK, nakoľko vlastníctvo infraštruktúry je pri takomto spôsobe regulácie v konečnom dôsledku „trestom“, keďže jej vlastník je zaťažený poskytovaním infraštruktúry za podnákladové ceny a zužuje sa mu tým finančný tok nevyhnutný na vybudovanie moderných sietí, v prípade mobilných sietí hlavne náklady na prechod na technológiu LTE.*
4. *Cenová regulácia na základe modelu BU LRIC pure je v rozpore s ústavným právom disponovať majetkom, nakoľko núti podnik poskytovať službu so stratou, o to viac, že ukončenie hovorov je súčasťou prepojenia ako povinnosti, ktorá vyplýva každému podniku priamo zo ZEK. Žiaden podnik sa teda nemôže slobodne rozhodnúť službu ukončenia hovorov neposkytovať.*
5. *Cenová regulácia na základe modelu BU LRIC pure je v rozpore s právom EU, ako konštatoval aj Národný súd v Holandsku, keďže nástroje regulácie používané pred uplatnením Odporúčania sú s Regulačným rámcom EU súladné a nie je právny dôvod ich sprísňovať. Odporúčanie EK má navyše iba odporúčací charakter. V prípade rozporu s národnou legislatívou ako i Regulačným rámcom EU ho nemožno nekriticky aplikovať.*

Stanovisko úradu

Nevhodnosť metódy „BU LRIC pure“

Všetky uvedené všeobecné princípy sú v súlade s Odporúčaním Európskej komisie zo 7. mája 2009 o regulačnom zaobchádzaní s prepojovacími poplatkami v pevných a mobilných sieťach v EÚ (2009/396/ES) (ďalej len „Odporúčanie“). Model vychádza z princípov dlhodobých prírastkových nákladov (model „pure LRIC“), ktoré vznikajú operátorovi v súvislosti s poskytovaním ďalších služieb oproti situácii, kedy by túto službu neposkytoval. Tento koncept je vhodnou aproximáciou prírastkových nákladov poskytované danej služby. V telekomunikačnom sektore tento koncept môže viesť, buď k nižším než priemerným nákladom, alebo vyšším nákladom dodatočné kapacity, v závislosti na tom, ako je súčasná sieť využitá. Aplikácia čistého konceptu hraničných nákladov môže spôsobovať vysokú fluktuáciu v úrovni nákladov v čase, pretože v situácii, kedy je v sieti k dispozícii dostatočná kapacita sú hraničné náklady dodatočných služieb blížiac sa nule, avšak v situácii, kedy sa využitie existujúcej siete priblíži jej technickej kapacite (limitujúcej), náklady na dodatočné kapacity budú veľmi vysoké. V regulačnej praxi sa preto využíva koncept dlhodobých prírastkových nákladov, ktorý je najvhodnejší na aproximáciu dlhodobých prírastkových nákladov, pretože odbúrava volatilitu hraničných nákladov v čase, avšak zároveň podporuje efektívne pridelovanie ekonomických zdrojov, podporuje udržateľnú konkurenciu na mobilnom trhu a maximalizuje úžitok pre koncového užívateľa. Metóda „pure LRIC“ meria špecifické fixné a variabilné náklady, ktoré sú operátorovi vyvolané poskytovaním danej služby. Z tohto dôvodu je táto metóda považovaná za nákladovo orientovanú.

K bodu 1

Navrhovaný metodický prístup úradu vychádza z regulačného rámca Európskej únie zakotveného v Odporúčaní, ktorý zavádza používanie prístupu „LRIC pure“. V bode 13 recitálu Odporúčania je uvedené: „S prihliadnutím na osobitnú charakteristiku

trhov s prepojovaním volaní by sa náklady na služby telefónneho prenosu mali vypočítavať na základe prezieravých dlhodobých prírastkových nákladov (ďalej len „LRIC“). Pri modeli LRIC sa všetky náklady stávajú variabilnými, a keďže sa predpokladá, že všetky aktíva sa z dlhodobého hľadiska nahradia, stanovovanie poplatkov na základe LRIC umožňuje efektívne nahrádzať náklady. Modely LRIC zahŕňajú len tie náklady, ktoré vznikli zabezpečením vymedzeného prírastku. Prístup prírastkových nákladov, pri ktorom sa priradia iba efektívne vynaložené náklady, ktoré by nevznikli, keby sa služba zahrnutá v prírastku viac neposkytovala (t.j. náklady, ktorým možno predísť), podporuje efektívnu výrobu i spotrebu a na minimum obmedzuje možné narušenie hospodárskej súťaže. Čím väčšími sa prepojovacie poplatky vzdalujú od prírastkových nákladov, tým k väčšiemu narušeniu hospodárskej súťaže dochádza medzi pevnými a mobilnými trhmi a/alebo medzi prevádzkovateľmi s asymetrickými trhovými podielmi a prevádzkovými tokmi. Je teda odôvodnené uplatňovať čistý prístup LRIC (z angl. „LRIC pure“), pri ktorom je významným prírastkom veľkoobchodná služba prepojovania volaní a ktorý zahŕňa len náklady, ktorým možno predísť.“

Model LRIC pure je odbornou verejnosťou vnímaná ako perspektívny prístup na stanovenie ceny na základe modelovania nákladov, ktoré daná služba vyvolá. V súčasnosti takmer všetky krajiny Európskej únie implementujú alebo plánujú implementovať tento model, čiže ide zároveň o tzv. „best-practice“ v telekomunikačnom sektore.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, model LRIC pure je nákladovo orientovaným modelom, a teda nie je v rozpore s národným regulačným rámcom. Výpočet ceny prepojovacieho poplatku vychádza z efektívne vynaložených nákladov vzniknutých v dôsledku poskytovania služby prepojovania. Úrad, Odporúčanie a ani bežná prax v krajinách Európskej únie nepovažuje za odôvodnené zahŕňať do výpočtu ceny prepojovacích poplatkov náklady, ktoré nevznikli v súvislosti s poskytovaním služby, ktorej sa predmetný výpočet a regulácia týka. Úrad považuje za neodôvodnené zahrnúť do regulovanej ceny prepojovania iné náklady ako tie, ktoré vznikli v súvislosti s poskytovaním služby prepojovania, pretože by takto dochádzalo k financovaniu nákladov na iné služby prostredníctvom „garantovanej“ regulovanej ceny prepojovacích poplatkov. Takýto prístup by bol v rozpore s princípmi trhovej ekonomiky, v rámci ktorých majú byť ceny v čo najväčšej miere riadené trhovými silami

Povinnosť úradu postupovať podľa Odporúčania vyplýva priamo z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách, podľa ktorého úrad pri regulácii elektronických komunikácií prihliada na odporúčania a usmernenia Európskej komisie, vrátane technických noriem a technických špecifikácií pre siete a služby, ktorých zoznam zverejňuje Európska komisia v Úradnom vestníku Európskej únie. Ak sa úrad rozhodne nepostupovať podľa Odporúčania Európskej komisie, informuje o tom Európsku komisiu a je povinný zdôvodniť svoje rozhodnutie.

Podľa názoru úradu v § 12 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách nie je nikde priama indícia, že „podnik pri regulovanej cene by mal možnosť uplatniť všetky náklady nevyhnutne potrebné na poskytovanie ukončovania volania“. Uvedený paragraf zákona o elektronických komunikáciách stanovuje povinnosť úradu, že ak rozhodne o regulácii cien podľa § 12 ods. 3 písm. c), určí v rozhodnutí metódu kalkulácie cien. Zároveň ukladá podniku povinnosť preukázať, že ceny obsahujú iba

náklady nevyhnutne potrebné na poskytovanie danej služby. Nikde nie je teda uvedené, že do cenovej regulácie úrad zahrnie všetky náklady, ale iba náklady späť s poskytovaním danej služby. Kalkulácia prebieha podľa metódy určenej úradom, ktorá obsahuje druhy nákladov a pravidiel ich priradenia.

K bodu 2

Cenová regulácia na základe modelu LRIC pure nie je v rozpore so zákonom o elektronických komunikáciách, nakoľko zákon o elektronických komunikáciách nikde explicitne neustanovuje povinnosť zahrnúť pri cenovej regulácii všetky náklady; naopak v súlade s Odporúčaním je nevyhnutné pri cenovej regulácii zohľadňovať iba efektívne vynaložené náklady. Úrad teda pri cenovej regulácii na danom relevantnom trhu postupuje podľa Odporúčania. Podľa názoru úradu neexistuje dôvod, pre ktorý by malo byť upustené od aplikácie Odporúčania na oblasť cenovej regulácie. Zo širšieho hľadiska predstavuje postup podľa Odporúčania, a takisto plnenie cieľa ustanoveného článkom 8 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby v platnom znení (ďalej aj len „rámcová smernica“), ktorým je jednotné uplatňovanie regulačného rámca. V bode 3 recitálu Odporúčania je uvedené, že „Významné odlišnosti v regulačnom zaobchádzaní s prepojovacími poplatkami v pevných a mobilných telefónnych sieťach vytvárajú základné narušenia hospodárskej súťaže.“ Aplikáciou Odporúčania na oblasť cenovej regulácie teda úrad takisto predchádza možnému negatívnemu dopadu na súťažné prostredie.

Spoločnosťou ST požadovaná možnosť uplatniť v cene všetky náklady v plnej výške pri uplatnení princípu teoretickej efektívnosti, zohľadnenie primeranej časti spoločných sieťových nákladov ako i réžie a spoločných nesieťových nákladov by znamenalo odklon od modelu BU LRIC pure, čo by znamenalo odklon od prístupu stanovenom v Odporúčaní. Z pohľadu spoločnosti ST sú všetky náklady oprávnené a je potrebné ich zahrnúť do ceny. Ale každá metóda pre výpočet ceny stanovuje, ktoré náklady sú oprávnené a vstupujú do výpočtu ceny a ktoré nie. Aj keby úrad použil ako metódu pre reguláciu napr. FAC (metóda plne alokovaných nákladov) došlo by pri nej k označeniu niektorých nákladových položiek za neoprávnené a nemohli by do výpočtu vstupovať. Ak by to tak nebolo, potom by to znamenalo žiadnu reguláciu, pretože bez stanovenia modelu pre výpočet ceny nie je možné vypočítať efektívnu cenu. Z uvedeného vyplýva, že model zahrňuje do vypočítanej ceny všetky objektívne a oprávnené náklady spojené s poskytovaním danej služby. Zároveň však úrad nepovažuje za opodstatnené, aby cena za ukončovanie volania kompenzovala akékoľvek iné náklady, ktoré spoločnosť ST považuje za nezohľadnené v cene iných **regulovaných** služieb.

K bodu 3

Tvrdenie, že ceny vypočítané modelom BU LRIC pure spôsobujú obmedzenie možnosti investovania zdrojov do rozvoja inovácií nie je ničím podložené.

Výpočet prepojovacích poplatkov vychádza zo súčasných obstarávacích cien sieťových prvkov, prístupová časť siete je tvorená kombináciou 2G a 3G technológií a chrbticová sieť je založená na technológiách sietí novej generácie, pričom prevažne je založená na sieti využívajúcej IP technológie.

Úrad nepovažuje uvedený výpočet za podnákladový, keďže umožňuje zahrnutie nákladov vzniknutých v dôsledku poskytovania služby ukončenia volania. Tieto sú v súlade s európskym regulačným rámcom považované na inkrementálne, teda

výpočet vychádza z princípu posledného inkrementu. Zahrnutím iných nákladov ako tých, ktoré vznikli v súvislosti so službou ukončovania volania, by úrad postupoval v rozpore so základnými regulačnými princípmi. Náklady na neregulované služby by boli financované prostredníctvom „garantovanej“ regulovanej ceny prepojovacích poplatkov, čo by bolo v rozpore s princípmi trhovej ekonomiky, v rámci ktorých majú byť ceny v čo najväčšej miere riadené trhovými silami.

Ide o nesprávne chápanie aktívnej povinnosti úradu podporovať investície do sietí nových generácií. Úrad v súlade s § 23 zákona o elektronických komunikáciách prihliada na mieru investovania významným podnikom s uznaním primeranej návratnosti vloženého kapitálu a s tým spojených rizík špecifických pre konkrétny nový investičný projekt. Model prepočíta náklady na dané volania vrátane primeraného zisku, ktorý je stanovený na úrovni váženého priemeru nákladov na kapitál – WACC.

Ide teda o nesprávny výklad zákona spoločnosťou ST.

K bodu 4

Cenová regulácia nie je v rozpore s ústavnými právami ani chránenými záujmami regulovaného podniku. Jej cieľom ani výsledkom nie je nútené poskytovanie určitej služby so stratou, ale poskytovanie služby za nákladovo orientované ceny vychádzajúce z efektívne vynaložených nákladov. K efektívne vynaloženým nákladom sa pripočítava takisto miera návratnosti vynaložených nákladov (WACC), ktorá zabezpečuje, aby poskytovanie služby bolo primerane ziskové. Pri cenovej regulácii úrad postupuje výlučne na základe zákona a zákonom stanoveným spôsobom, čím naplňa požiadavku vyjadrenú v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

K bodu 5

V prípade cenovej regulácie v Holandsku nastal prípad, kedy národný súd zaviazal národný regulačný orgán (OPTA), aby uplatnil pri cenovej regulácii inú metodiku ako je BU LRIC pure uvádzanú v Odporúčaní. Európska komisia následne začala tzv. fázu II vyšetrovania postupu OPTA, nakoľko zastáva názor, že odklon od odporúčanej metodiky nezaručuje naplnenie cieľov regulácie uvedených v článku 8 rámcovej smernice. V marci 2012 Orgán európskych regulátorov pre elektronické komunikácie (BEREC) vo svojom stanovisku k danej veci podporil stanovisko Európskej komisie. V júni 2012 vydala Európska komisia rozhodnutie, v ktorom uviedla:

1. OPTA by mala pozmeniť alebo stiahnuť opatrenia obsahujúce povinnosť cenovej kontroly týkajúcej sa poplatkov účtovaných operátormi s významným postavením na trhu/na trhoch fixného a mobilného ukončovania v Holandsku, aby sa zabezpečilo, že ocenenie skutočných nákladov pre poplatky aplikované na trhoch fixného a mobilného ukončovania je založené na metóde BU LRIC pure, čo je najvhodnejšia metóda pre reguláciu poplatkov na trhoch fixného a mobilného ukončovania.
2. OPTA by mala zaviesť metodiku stanovenú v Odporúčaní bezodkladne a v každom prípade najneskôr 1. januára 2013, s ohľadom na ciele stanovené v článku 8 odsek 3 písmeno d) rámcovej smernice, ktorá požaduje, aby OPTA spolupracovala s ostatnými národnými regulačnými orgánmi, s Komisiou a BEREC tak, aby zabezpečil rozvoj jednotného regulačného postupu, a ako je odporúčané Európskou komisiou v Odporúčaní, ktoré uznáva naliehavú

potrebu zabezpečiť, aby spotrebitelia získali čo najviac výhod pokiaľ ide o terminačné poplatky založené na skutočných nákladoch.

Úrad sa v tomto prípade stotožňuje s názorom Európskej komisie a rozhodol sa postupovať v súlade s Odporúčaním.

Pripomienky neakceptované

2. Vyjadrenie k modelu BU LRIC pure

Táto časť vyjadrenia spoločnosti ST sa týka dokumentu „Metodika LRIC pre kalkuláciu ceny prepojujúcich poplatkov za službu ukončenia volania v jednotlivých mobilných telefónnych sieťach“ vrátane príloh.

2.1 „Anualizované kapitálové náklady sú navýšené o mark-up OPEX a pracovný kapitál,“ (str.31)

Návrh na zmenu: *žiadame o zahrnutie Mark-up -u pre wholesale billing do výpočtu ceny. Internou analýzou sme zistili, že Mark-up pre wholesale billing je síce uvedený, ale do celkového výpočtu nie je zahrnutý.*

Stanovisko úradu

Úrad akceptuje požiadavku spoločnosti ST a zahrnul Mark-up -u pre wholesale billing do výpočtu ceny. Po uskutočnení nového výpočtu došlo k zmene ceny z hodnoty 0,01220 € za minútu na hodnotu 0,01226 € za minútu. Úrad vykonal úpravu ceny v rozhodnutí.

Pripomienka akceptovaná

2.2 Model zohľadňuje náklady na licenciu za „air interface“ (rádiové spektrum) formou percentuálnej prirážky k výsledným nákladom, pričom prirážka má veľkosť 0,08% a nie je preukázané, ako Úrad dospel k tejto hodnote. Táto hodnota je v modeli natvrdo daná regulátorom. Návrh na zmenu: zachádzať s licenciou za „air interface“ ako so sieťovým prvkom (t.j. alokácia nákladov na jednotlivé služby cez smerovacie faktory a prevádzku). Tento postup je podľa ST objektívnejší a preukázateľnejší. Š. í. Alokácia by teda bola podobná ako v prípade BTS alebo NodeB.

Stanovisko úradu

Model započítava do ceny za ukončenie volania v mobilných sieťach v súlade s Odporúčaním prírastkové náklady, ktoré súvisia s ukončovacou prevádzkou:

„Relevantné prírastkové náklady (t.j. náklady, ktorým možno predísť) na veľkoobchodnú službu prepojovania volaní predstavujú rozdiel medzi celkovými dlhodobými nákladmi prevádzkovateľa, ktorý poskytuje kompletne služby, a celkovými nákladmi prevádzkovateľa, ktorý neposkytuje veľkoobchodnú službu prepojovania volaní tretím stranám.

V snahe zabezpečiť primerané priradenie týchto nákladov musia sa odlišiť náklady, ktoré súvisia s prevádzkou, a náklady, ktoré nesúvisia s prevádzkou. Náklady, ktoré nesúvisia s prevádzkou, sa na účely výpočtu veľkoobchodných prepojujúcich poplatkov neberú do úvahy. Z nákladov, ktoré súvisia s prevádzkou, by sa mali k relevantnému prírastku prepojenia priradiť iba tie náklady, ktorým by sa dalo predísť, keby sa neposkytovala veľkoobchodná služba prepojovania volaní. Tieto náklady, ktorým možno predísť, sa môžu vypočítavať tak, že náklady, ktoré súvisia s

prevádzkou, sa najprv priradia k iným službám, než je veľkoobchodná služba prepojovania hlasových volaní (napr. zostavenie volania, SMS, MMS atď.), a potom sa k veľkoobchodnej službe prepojovania hlasových volaní priradia len zostatkové náklady.“

Náklady na „air interface“ (rádiové spektrum) nie sú z pohľadu spôsobu výpočtu a úhrady prírastkovými nákladmi, pričom Odporúčanie v takomto prípade uvádza nasledovný postup:

„Náklady na využívanie spektra (povolenie na udržanie a používanie frekvencií spektra), ktoré vzniknú pri poskytovaní maloobchodných služieb užívateľom siete, spočiatku súvisia s počtom užívateľov, a teda nesúvisia s prevádzkou a nemali by sa započítavať ako súčasť prírastku zahŕňajúceho veľkoobchodné služby prepojovania volaní. Náklady na získanie dodatočného spektra na zvýšenie kapacity (nad minimum potrebné na poskytovanie maloobchodných služieb užívateľom) na účely rozšírenia prevádzky vyplývajúceho z poskytovania veľkoobchodnej služby prepojovania volaní by sa podľa možnosti mali zahrnúť na základe výhľadových alternatívnych nákladov.“

Úrad pri analýze poplatkov, ktoré sa vyvíjajú variabilne s objemom poskytovaných služieb (teda aj ukončovania volaní), identifikoval „administratívny poplatok“, ktorý je stanovený vo všeobecnom povolení č. 1/2011 zo dňa 19.12.2011 v súlade s § 5 ods. 4 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách vo výške 0,08% z ročných tržieb z poskytovania sietí alebo služieb. Z uvedeného dôvodu úrad pripočítal k cene ukončovania volaní uvedený poplatok.

Pripomienka neakceptovaná

2.3 Výpočet WACC: prirážka za veľkosť („Príloha č. 5/ Podklady pre výpočet WACC/ Prirážka za veľkosť“)

Návrh na zmenu: vypustiť prirážku za veľkosť z kalkulačného vzorca. Podľa názoru spoločnosti ST používanie prirážky za veľkosť je neprimerané, preto navrhujeme použitie prirážky za veľkosť vo výške 0%, resp. ako inú alternatívu vo výške x % vypočítanej ako prirážka za veľkosť skupiny DT,

Odôvodnenie:

- telekomunikačné spoločnosti prechádzajú neustálymi zmenami v rámci škály ponúkaných služieb, výsledkom čoho je neustále sa meniaci pomer poskytovaných služieb,
- spoločnosť ST konzistentne namieta priame použitie údajov z amerického akciového trhu, napríklad podľa štúdie Ibbotson Risk Prémia Over Time Report (IRPOTR}. Pokiaľ premietame decily stanovené IRPOTR 2012 na stredoeurópsky trh, prichádzame k záveru, že pre spoločnosť ST vzhľadom na výšku jeho equity je možné aplikovať prirážku za veľkosť 0%, pretože riziková prémie za veľkosť je závislá od veľkosti podniku, ktorého náklady kapitálu meriame. Všeobecne platí, že čím je podnik menší, tým je prémie vyššia, čo je nakoniec vidieť aj z IRPOTR. Napr. vo finančnej analýze podnikovej sféry za rok 2010 Ministerstva priemyslu a obchodu Českej republiky je pre výpočet WACC odporúčaná prirážka za veľkosť 0% pri úplatných zdrojoch (= equity vyšších ako 3 mld. Kč). Berúc do úvahy fakt, že spoločnosť ST nie je aktívna ani na slovenskom kapitálovom trhu, zastávame názor, že použiť prirážku za

veľkosť podľa IRPOTR resp. iného zdroja s priamym použitím veľkosti podnikov na americkom trhu nie je adekvátne.

- *V okolitých krajinách nie je bežné, aby prirážka za veľkosť vstupovala do vzorca pre výpočet WACC.*
- *Prirážka za veľkosť nie je uvedená ako povinný prvok výpočtu hodnoty WACC ani v odporúčaní o regulačnom účtovníctve ERG (dnes BEREC)*

V prípade akýchkoľvek otázok alebo nejasností srne plne k dispozícii.

Stanovisko úradu

Pre výpočet hodnoty WACC využíva úrad v súčasnosti metodiku, ktorá bola vypracovaná poradenskou spoločnosťou PricewaterhouseCoopers Slovensko, s.r.o. a ktorá je tiež výsledkom diskusií medzi regulátorom a operátormi. Použitie hodnoty prirážky za veľkosť ako aj iných položiek vychádza z bežnej regulačnej praxe v oblasti telekomunikácií. Rovnaká metodika je stanovená na všetkých relevantných trhoch, kde je uložená významnému podniku povinnosť cenovej regulácie. Ak by úrad uskutočnil zmenu na jednom relevantnom trhu, musel by ju uskutočniť aj na ostatných trhoch. Úrad zatiaľ nevidí dôvod urobiť navrhovanú zmenu.

Pripomienka neakceptovaná

V Bratislave 22.05.2013

Ing. Jana Kopečná
riaditeľka odboru ekonomickej regulácie